

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΖ'

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστ. ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι. — Γραφεῖον Διευθ. Ἐπι τῆς λωφ. Πανεπιστημίου 89. 26 Φεβρουαρίου 1884

ΑΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑΙ

[Μυθιστορία τῆς κυρίας Ouida. (*Louise de la Ramée*).
Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνίηται ἰδί σιλ. 118.

Ἡ Λαίδη Σάρτερς πρὸς τὸν κ. Χόλλυς. Εἰς Ῥώμην.
Ἐν *Acornby*.

Ὁ Δουξ τοῦ K*** ἔφρασεν ἐδῶ. Ὡστε αὐ-
ριον θὰ εἶμαι εἰς τοὺς Βάνσιταρτς. Τί περιμένει
ἀρὰ γε ἀπὸ τὴν πληξίν τὴν ὁποίαν μοῦ προξε-
νεῖ; Προσπάθησε, σὲ παρακαλῶ, νὰ τοῦ δώσης
νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ θεραπεία του καὶ αἱ περιποιή-
σεις του μὲ βαρύνουν φοβερά. Προσεκάλεσα
πολὺν κόσμον εἰς Milton διὰ τὴν θήραν τῶν
φασιανῶν. Σὲ περιμένω. . .

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν αὐτήν.

Ἄντι φασιανῶν, θὰ εὔρω μόνον ὀρτύκια. Ἐν-
νοεῖς ἄρα, ὅτι ἀπόφασιν ἔχεις νὰ ἐπιστρέψῃς τὸν
προσεχῆ μῆνα εἰς τὸν πύργόν σου; Ἐνόμιζα,
ὅτι εἶχες ἀποφασίσει νὰ μὴ τὸν κατοικήσῃς ποτὲ
τὸ φθινόπωρον, ἔνεκα τῆς ὑγρασίας.

Ἡ Λαίδη Σάρτερς πρὸς τὸν αὐτόν. Εἰς Ῥώμην.
Ἐν *Redleaf*.

Τὸ Milton εἶνε ὑγρὸν, ὅταν τὸ φθινόπωρον
εἶνε ὑγρὸν. Ἐφέτος εἶνε ξηρασία. Μετ' ὀλίγας
ἡμέρας ἐπιστρέφω εἰς τὸν πύργον μου.

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν Λαίδη Σάρτερς.

« Ἀστασία τὸ ὄνομά σου εἶνε γυνή ». (1)

Ἡ Λαίδη Σάρτερς πρὸς τὸν αὐτόν. Ἐν *Lifford*.

Τὸ λόγιόν σου στερεῖται πρωτοτυπίας. Δια-
τί νὰ πληρώσης χάριν αὐτοῦ ἐν ἐπιστολικὸν
δελτάριον; Διατί τάχα νὰ μὴ καλέσω τοὺς φι-
λους μου, εἰς τὴν οἰκίαν μου, νὰ κυνηγήσουν τοὺς
φασιανούς μου; Μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐννοῶ τὸν
λόγον. Λάβε τὴν καλωσύνην νὰ ἐξηγηθῆς.

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν αὐτήν.

Πρὸς τί αἱ ἐξηγήσεις; Ἡμεῖς οἱ διπλωμάται
δὲν ἐξηγοῦμεθα. Μόνον ὑπαινιγμοὶ μυστηριώδεις
μᾶς εἶνε ἐπιτετραμμένοι. Σ' ἔδωκα μίαν γνώμην
διὰ φράσεων συμβολικῶν. Δὲν ἔχω τι ἄλλο νὰ
προσθέσω.

(1) Στίχος τοῦ Σαίξπηρ, ἐκ τοῦ « Ἀμλετ »: Frailty,
thy name ist woman!

Ἡ Λαίδη Σάρτερς πρὸς τὸν αὐτόν.

Αἱ συμβολικαὶ φράσεις καὶ οἱ ὑπαινιγμοὶ εἶνε
πρῶτοι ἐξάδελφοι. Ὑποκρύπτουν πάντοτε κάτι,
ἐγὼ δὲ καμμίαν διάθεσιν δὲν ἔχω ν' ἀνακαλύ-
πτω τί κρύπτουν. Ἄν ἔχῃς διάθεσιν νὰ ἔλθῃς
εἰς Milton, καλῶς νὰ δρίσῃς ἄλλῶς, μείνε
αὐτοῦ νὰ τρώγῃς ὀρτύκια τυλιγμένα εἰς ἀμπε-
λόφυλλα. Ἄλλ' ἄς μοῦ λείπῃ, σὲ παρακαλῶ,
ἡ πληκτικὴ ἠθικολογία, τὰ ἀπρηχαιωμένα ἀξιώ-
ματα, καὶ αἱ ἄκαιροι συμβουλαί, αἱ ὁποῖαι δὲν
ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ἦνε καθαραὶ καὶ σαφεῖς.

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν αὐτήν.

Εἶσαι τόσο κακὴ ὅσον ἀγνώμων; Χωρὶς ἐμέ
ἡ αἶθουσα τοῦ χοροῦ σου θὰ ἐζωγραφεῖτο ἐπὶ
νωποῦ τοίχου ὑπὸ καλλιτέχνου, ἀλλὰ θὰ ἐκο-
σμεῖτο ἀπὸ κανένα κοσμηματογράφον, καὶ δὲν θ'
ἀνεκάλυπτες ποτὲ τὸ ἐφετεινὸν ξηρὸν φθινόπωρον.
Κατὰ τὸ τελευταῖον μετεωρολογικὸν δελτίον, ἡ
ποσότης τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καταπεσοῦσης βροχῆς
τὸν μῆνα Σεπτέμβριον εἶνε 2. 52 δακτύλων.

Ὁ Λέων Ῥέντσος πρὸς τὸν Δὸν Ἐκκελίνον Φεβέρραν.

Ἡ Λαίδη Σάρτερς ἐπανῆλθε, σύρουσα κα-
τόπιν τῆς δλόκληρον τάγμα φαιδρῶν καὶ δια-
σῆμων προσώπων. Εἶνε προσηνεστάτῃ πρὸς ἐμέ,
ἀλλὰ μὲ φαίνεται ὅτι ἐκατομμύρια λευγῶν μᾶς
χωρίζουσιν, ἀφοῦ μὲ τυραννεῖ ἡ ἰδέα, ὅτι εἶμαι
ἴσως ὁ νόθος υἱὸς τοῦ θεοῦ τῆς Κοκκινίω ἀπὸ
τὴν ἐντροπὴν μου. Οἱ πρίγκιπες ἀναμένονται
προσεχῶς. Χάριν τῆς ἀφιξέως των, τὰ τοιχογρα-
φήματα θὰ καλυφθῶσι μὲ ροδόχρουν ἀνοικτὸν
μεταξωτόν, καὶ αἱ ἐργασίαι μου κατ' ἀνάγκην
θὰ διακοπῶσι. Μὲ παρεκάλεσε νὰ κάμω τὴν
εἰκόνα τῆς καὶ νὰ τὴν στείλω εἰς τὴν προσεχῆ
ἐκθεσιν. Ἀδύνατον ν' ἀρνηθῶ. Συναντώμεθα πᾶ-
σαν πρωῖαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην, τὴν ὁποίαν
ἔθεσε προσωρινῶς εἰς τὴν διάθεσίν μου, ὡς ἐρ-
γαστήριον. Δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ κλει-
δίον τῆς. Ἀφοῦ ἔχω τὴν ὑπόνοιαν καὶ σχεδὸν
τὴν βεβαιότητα, ὅτι ὁ κόμης Ἄλουρεδ, τοῦ
ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ κληρονόμος, ἦτο ὁ ἄπιστος ἐρα-
στῆς τῆς μητρὸς μου, πάσχω μαρτύριον. Πρό-
τινων ἡμερῶν ἔμεινα μόνος μὲ τὴν Λαίδη Σάρ-
τερς, κ' ἐτόλμησα νὰ τῆς ὁμιλήσω περὶ τοῦ
θεοῦ τῆς κόμητος ἄλλ' αὐτή, ὡς φαίνεται, οὐ-
δὲν περὶ τοῦ βίου του γνωρίζει δὲν εἶχε κἄν
γεννηθῆ, ὅταν ἐκεῖνος ἀπέθανε πεσὼν ἐκ τοῦ

ἵππου. Τῆς ὑπέδειξαν πάντοτε, ὡς μ' εἶπεν, ὅτι ἦτο ἄνθρωπος ἰδιότροπος, πείσμων, καὶ προσέθηκε, γελῶσα παραδόξως, ὅτι ἡ ἰδιοτροπία ἦτον εἰς ὅλους των κληρονομική. Ἡ Λαίδη Καίρουραθ ἐπέστρεψεν ἐπίσης. Νομίζει δέ, δυστυχῶς, καθήκον της νὰ παρευρίσκεται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ὁσάκις ἡ ἐγγονή της κάθηται διὰ τὴν εἰκόνα της. Μὲ θεωροῦν ὡς ἄγριον θηρίον, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ καταβροχθίσῃ ἄρνιον χρυσόμαλλον. Ἡ εἰκὼν της θὰ ἔχῃ πολὺ μεγαλεῖον. Ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τοὺς Βενετούς ζωγράφους. Φορεῖ θαυμαστὴν ἐνδυμασίαν ἐξ ἐρυθροῦ χρυσοκεντήτου ὑφάσματος, κρατεῖ εἰς τὴν χεῖρά της ἓν μέγα ῥιπίδιον μελανόχρυσον, καὶ κυττάζει ἄνωθεν τοῦ ὤμου της, ἐλαφρῶς μειδιῶσα. Ὁ μέγας κύων της, ὁ Βέρβικ, κάθηται σιμά της· τὸ τεφρόχρουν τρίχωμα τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ζώου μετριάζει κάπως τὴν λάμπην τοῦ ἐνδύματος. Ἄλλ' ἡ μορφή της! Αὐτὴ εἶνε ἡ δόξα καὶ τὸ φῶς τοῦ ἔργου μου. Εἶνε πολὺ ὠραιότερα παρ' ὅσον ἐφантаζόμην τὸ κατ' ἀρχάς. Ἡ ἐκφρασις τῆς φυσιογνωμίας της μετεβλήθη ἐπαισθητῶς· ἔγινε γλυκύτερα καὶ βαθυτέρα. Αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα διεκόπησαν αἱ συνεντεύξεις μας ἐνεκα τῆς ἀφίξεως τῶν Ἀγγλων πριγκίπων. Ἡ οἰκία ἔγινεν ὅλη ἄνω κάτω πρὸς τιμὴν των. Ὅλα ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν, διὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουν. Ὁ πριγκίψ, μὲ ἐπτὰ ἄλλα πυροβόλα, ἐφόνησε 1500 φασιανούς εἰς μίαν ἡμέραν! Τόσος ἀριθμὸς θεωρεῖται κατόρθωμα. Τὸ κατ' ἐμέ, εὐτυχίζω πάντοτε τὸν ἑαυτὸν μου, ὅτι ποτὲ μου δὲν ἐφόνησε τίποτε. Ὑπάρχουν, μοῦ φαίνεται, καὶ ἄλλοι τρόποι νὰ δείξῃ τις, ἂν θέλῃ, τὴν δεξιότητά του.

Μεγάλῃ ἐσπερίσ χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ὅθεν μ' ἐξεδίωξαν πρὸς στιγμὴν οἱ θαλαμοστόλοι. Δι' αὐτὸ δὲν πατῶ πλέον ἐκεῖ. Ἐζήτησα μάλιστα ἀπὸ τὴν Λαίδη Σάρτερος τὴν ἄδειαν νὰ λείψω κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα, ἀλλ' αὐτὴ ἀπέκρουσε τὴν πρότασίν μου. Χθὲς μετὰ μεσημβριαν ἠθέλησε νὰ δείξῃ τὴν εἰκόνα της εἰς τοὺς διασήμεους της ξένους, κ' ἔστειλε νὰ μὲ ζητήσῃ διὰ νὰ μὲ παρουσιάσῃ εἰς αὐτούς. Μ' ἀπέτειναν ἄπειρα φιλοφρονήματα, τὰ ὁποῖα, ἐν συνειδήσει δὲν ἦσαν ὑπερβολικά, διότι ἔχω πίστιν εἰς τὴν ἀξίαν μου ὡς ζωγράφου. Ἦκουσα κατόπιν λεγόμενον, ὅτι ἡ πριγκίπισσα εἶχε σκοπὸν νὰ μοῦ ζητήσῃ νὰ ζωγραφίσω τὴν εἰκόνα της. Ἀπήντησα ὅτι δὲν ἤμην εἰδικῶς προσωπογράφος. Ἡ Λαίδη Σάρτερος μ' ἐμέμφθη προσηνῶς, ὅτι ἤμην ἄνθρωπος δύσκολος καὶ ὑπερήφανος χωρὶς λόγον. « Ἄν δεικνύουν εὐχαρίστησιν » νὰ σὰς βλέπουν, προσέθηκε, δὲν εἶνε λόγος νὰ θυμῶνεται, διότι εἶνε πριγκίπις. » Αἱ παρατηρήσεις της ἦσαν ὀρθαί, καὶ ὑπῆρξα ἴσως ἀχαρίστος. Εἰς τοὺς σημερινούς καιρούς, αὐτοὶ ἀντι-

προσωπεύουν τὴν θεὰν τύχην. Οἱ πριγκίπις ἔμειναν ἐδῶ τρεῖς μόνον ἡμέρας, ἀπεκόμισαν δέ, ὡς ἐρρέθη, καλλίστην ἀνάμνησιν τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς των. Μ' ἐκάλεσαν καὶ ἐκ δευτέρου πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως των καὶ μ' ἔκαμαν ἀπείρους περιποιήσεις. Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄλλοι ξένοι ἀνεχώρησαν ἐπίσης. Σήμερον δὲ καὶ αὐριον θὰ καθίσῃ πάλιν διὰ τὴν εἰκόνα της. Νομίζω ὅτι ἡ ἔχθρά μου Λαίδη Καίρουραθ δὲν εἶδε μὲ μεγάλῃ της εὐχαρίστησιν τὸν φιλόφρονα τρόπον, δι' οὗ μὲ μετεχειρίσθησαν οἱ πριγκίπις. Ἄδιάφορον. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἶμαι μόνος ἐδῶ. Θὰ παρέλθῃ ὁ μακρὸς χειμὼν καὶ ἡ ἀνοιξὶς θὰ εὖρη πιθανῶς τελειωμένα καὶ τὰ τοιχογραφήματα καὶ τὴν εἰκόνα. Τότε θὰ ἀναχωρήσω κ' ἐγώ. Ἐκεῖνη δὲν θὰ μὲ ἴδῃ ποτὲ πλέον καὶ βεβαίως θὰ μὲ λησμονήσῃ. Ἐν πρᾶγμα ἔχω σταθερῶς ἀποφασίσει· νὰ μὴ δεχθῶ ποτὲ πληρωμὴν διὰ τὴν ἐργασίαν μου. Θὰ τῆς ὀφείλω ἴσως μίαν ἡμέραν τὴν φήμην, καὶ θὰ τῆς εἶμαι πάντοτε δι' αὐτὸ εὐγνώμων. Δὲν ποθῶ ἐν τούτοις κανενὸς εἶδους δόξαν. Ἦθελον μόνον μικρὰν τινα εὐπορίαν ἥτις νὰ μὲ καταστήσῃ ἀνεξάρτητον καὶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ διώκω τὰ ἀγαπητὰ μου ὄνειρα. Θὰ σοῦ φαίνομαι βεβαίως φοβερὰ ὀχληρὸς, ἀλλὰ μοῦ εἶνε ἀνακούφισις νὰ σοῦ ἐκμυστηρεύωμαι, διότι δὲν ἔχω κανένα, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ ἀνοίξω τὴν καρδίαν μου. Πρὸς τὴν Λαίδη Σάρτερος δὲν τολμῶ, πρὸς τοὺς ἄλλους μοῦ εἶνε ἀδύνατον! Ἐπειτα δὲν ἦσο πάντοτε ὁ πνευματικὸς μου, ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ πρώτου μου ἀμαρτήματος;

Ὁ Λόρδος Λανδοῦδνος πρὸς τὸν κ. Χόλλυς. Εἰς Ῥώμην.

Ἐν *Milton Ernest*.

Φίλτατέ μου Χόλλυς, εἰς μάτην πᾶσα πρόνοια! Ἦθελε νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ἐπανῆλθε! Πολυἀριθμὸς συνοδία τὴν ἠκολούθησε. Πρόσθεσε δὲ ὅτι καὶ οἱ πριγκίπις ἀνήγγειλαν ἔξαφνα ὅτι ἔρχονται περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνός, κ' ἔννοεσι ὅτι οὐδὲν πλέον ἠδυνάμην ἐγὼ νὰ πράξω, καὶ ματαίᾳ ὑπῆρξε πᾶσα μου προσπάθεια νὰ πείσω τὴν Ἐσμέαν νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς φίλους της. Τώρα κάθεται καὶ τὴν ζωγραφίζει. Οἰασδῆποτε κλίσεις καὶ ἂν ἔχῃ, θὰ κερδήσῃ τοῦλάχιστον ὠραῖον ἔργον τέχνης. Ὁ νέος αὐτὸς εἶνε ἐκτάκτως διακεκριμένος. Μ' ἐνθυμίζει κάποιον ἄλλ' ἀδυνατῶ νὰ εἶρω ποῖον. Ἡ Ἐσμέα προσπαθεῖ προδήλως νὰ τὸν ἀναδείξῃ ὅσον τὸ δυνατόν. Ὀμίλησε περὶ αὐτοῦ εἰς τοὺς πριγκίπις τοιοιτοτρόπως, ὥστε ἐπέτυχε νὰ τοῖς τὸν παρουσιάσῃ. Ἴσως ὅμως ἡ στρατηγική της ὅλη δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν ἢ νὰ πειράξῃ τὴν μάμμην της.

Ἀδύνατον νὰ προῖδῃ της, τί δύναται νὰ πράξῃ γυνὴ ὡς τὴν Ἐσμέαν, ὅταν εἶνε ἐνθουσιασμένη. Γνωρίζει τὸν κόσμον, καὶ οὐδὲν πράττει χωρὶς σκοπὸν. Εἶνε ὅμως πολὺ ἄστατος. Πρόδῃ-

λον εἶνε ὅτι ὁ Ἴταλὸς τὴν ἀγαπᾷ. Ὅτε τελευταῖον ἤμην ἐδῶ, ὠλισθαίνεν ἐκείνη, τότε ὠλισθαίνει αὐτός. Ὑποθῆτω ὅτι ἐκ μέρους τῆς Ἑσμέας εἶνε ἀπλῆ ἰδιοτροπία, καὶ ὅτι αὐτὸς βάσανα μόνον θὰ ἔχη.

Εἰς ὅλ' αὐτὰ δὲν βλέπω πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέμβω. Ἡ Ἑσμέα δὲν εἶνε πλέον παιδί· ἂν εἶχε στείλει τὸν διπλωματοῦχον ὄνον, τίποτε δὲν ἤθελε συμβῆ ἐξ ὧων συνέβησαν. Λέγει τώρα, ὅτι τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ μεταβῆ εἰς Κάννας, καὶ παρήγγειλε νὰ ἐτοιμασθῆ ὁ «Γλαῦκος.» Δὲν εἶνε δὲ βεβαίως δυνατόν νὰ παραλάβῃ μαζὺ τῆς καὶ τὸν ζωγράφον. Ἡ Λαίδη Καίρνουραθ εὐδοκεῖ νὰ καθιστᾷ ἡμᾶς ὑπευθύνους τοῦ μέχρι τοῦδε σκανδάλου. Σὲ . . . , δυστυχῶς συμφωνῶ· ἀλλ' ἐμέ! . . . δὲν ἐνοῶ διατί. Οὐχ ἦττον ἂν ἀναγκασθῶμεν—τίς οἶδε!— νὰ λάβωμεν ποτὲ σπουδαίως ὑπ' ὄψιν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μάθης ἀπὸ τοῦδε κἄτι λεπτομερέστερον περὶ αὐτοῦ.

Ἄ Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὸν Λόρδον Λανδοῦδαν.

Ἀκριβῆ μου φίλε, δὲν ἔχω τι λεπτομερέστερον νὰ σοῦ μάθω. Οὐδέποτε ἔκρυψε τὸ γένος του εἶνε νόθος υἱὸς γυναικὸς τινος τῆς Φλωρινέλλας. Ὁ πάππος του ἦτον buttero, τούτέστι, — καὶ μὲ συγχωρεῖ ἡ ἄγνοιά σου — βοςκὸς ἐπιτετραμμένος τὴν φύλαξιν ἀδαμάστων ζώων. Ὁ ἐφημέριος τῆς Φλωρινέλλας ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν ἱστορίαν του. Εἶνε ἄνθρωπος ἐξ εὐγενῶν καταγόμενος, ὅστις ἱερώθη μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον λατρευτῆς ἐρωμένης. Ὁ βαπτιστικὸς του οὐδεμίαν ἔχει μετ' αὐτοῦ συγγένειαν. Περὶ τούτου συμφωνοῦν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Φλωρινέλλας. Ὁ ἱερεὺς αὐτός, ὅστις τὸν ἀγαπᾷ ὡς πατῆρ, ἀνέλαβε τὴν πρώτην του ἐκπαίδευσιν· ἔπειτα δὲ τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ἔκαμε λαμπρὰς σπουδὰς. Ἐπειτὰ ἐπέδωθη εἰς τὴν ζωγραφικὴν, κ' ἔζησε πάμπτωχος ἐν Μονάχῳ καὶ Παρισίοις. Μετὰ τοῦτο ἐπέστρεψεν εἰς Ἴταλίαν, καὶ ἡ ζωὴ του ὅλη διεμοιράσθη μεταξὺ τοῦ ἐργαστηρίου του, — μικροῦ ὑπερῶου — καὶ τοῦ οἰκίσκου τοῦ ἐφημερίου. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου αὐτοῦ ἐζωγράφησε τὰς ὠραιότατας τοιχογραφίας, αἵτινες ὑπῆρξαν ἀφορμὴ νὰ κάμω τὴν κακότυχον γνωριμίαν του. Ἄλλο τίποτε δὲν γνωρίζω. Εἶνε τώρα τριακονταδύο ἐτῶν. Βλέπεις ὅτι ἡ ἀφήγησίς μου εἶνε ἐντελῶς πιθανή. Ἐν τούτοις, ὅπως ἔχει σήμερον ἡ κοινωνία, ἡ Ἑσμέα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ συλλογισθῆ νὰ τὸν νυμφευθῆ, ὡς ἂν ἦτο κλέπτῃς ἢ αὐτὸς ὁ δῆμιος. Εἴμεθα ὅλοι νομίζω ἀδύνατοι ἀλλὰ τοιαύτη εἶνε ἡ ζωὴ. Ἄν δὲν ἤξεύρης τί νὰ κάμης, σὺ ὅστις εἶσαι ἐπὶ τόπου, τί νὰ εἶπω ἐγὼ, ὅστις εἶμαι μακρὰν ἀρκετὰς ἑκατοντάδας λευγῶν; Ὅ,τι πρὸ παντὸς φοβοῦμαι, εἶνε ῥῆξις μεταξὺ τῆς μάμμης τῆς καὶ τῆς Ἑσμέας, ἥτις θὰ ἐκλέξῃ κατόπιν, ὡς κοσμικὴν αἰγίδα, καμμίαν ἀλλόκοτον γυναῖκα,

ὡς τὴν φίλην τῆς Κυρίαν Ἀλσαγερ, διὰ νὰ ἔχη ὅλην τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ νὰ κάμῃ ὅλας τὰς δυνατὰς ἀτοπίας. Εἰς τὸν Ῥέντσον μόνον ἔχω τοῦ λοιποῦ τὰς ἐλπίδας μου· διότι φαίνεται ἐντιμὸς ἄνθρωπος, ὅστις θ' ἀποφασίσῃ ν' ἀποσυρθῆ ἂν τὸ κρῖνῃ ἀναγκαῖον.

Ἄ Λόρδος Λανδοῦδαν πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς. Εἰς Ῥώμην.
Milton Ernest

Δὲν ἐπίστευσα ποτὲ μου εἰς τὸν Ἰωσήφ. Ἡ διαγωγή τοῦ Ἰωσήφ εἶνε πράγμα ὑλικῶς ἀδύνατον ἀπέναντι νεαρᾶς γυναικὸς, προσφερομένης εἰς γάμον! Μὴ φοβείσαι! δὲν κατήντησεν ἀκόμη ἕως ἐκεῖ, καὶ ἴσως οὐδέποτε θὰ καταντήσῃ. Ἀρκεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ τῆς κάμῃ τὴν εἰκόνα τῆς, καὶ στοιχηματίζω, μὰ τὸ ναί, ὅτι ἡ εἰκὼν αὐτὴ θὰ ὑπερβῆ τὴν εἰκόνα τῆς ἐρωμένης τοῦ Τιτιαννοῦ. Ἡ Λαίδη Καίρνουραθ παρευρίσκει εἰς πᾶσαν ζωγραφικὴν συνέντευξιν. Ἡ δύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον εἰκόνας παριστώσης τὸ καθῆκαν ὄρθιον ἐπὶ βράχου ἀπέναντι τοῦ κινδύνου ἢ ἄλλης τινὸς ὁμοίας ἀλληγορίας. Ἡ Κ. Ἀλσαγερ θὰ τὴν συνοδεύσῃ εἰς τὸ ταξείδιον. Αὐτὸ δὲ μου ἐμπνέει μεγάλην ἀνησυχίαν. Ὁ Βικ ἤλεε καὶ μὲ εἶδε. Φαίνεται ἐντελῶς ἀποθεταρρημένος, καὶ δὲν τὸ κρύπτει. Πῶς ἀπέτυχε τόσον ὠραῖος συνδιασμός συνοικεσίου; Δὲν θὰ εἴχομεν σὺ καὶ ἐγὼ, ἄλλην φροντίδα, ἢ νὰ θέσωμεν τὰς ὑπογραφὰς μας ἐπὶ τοῦ λαμπρότερου γαμικοῦ συμβολαίου, ὅπερ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἐγένετο ἀφίνω, ὅτι θὰ ἀπηρτίζοντο τόσον ὠραῖα αἰ κτηματικά των περιουσίαι! Εἶνε ἀληθῶς ἐμπαιγμὸς τῆς Προνοίας· ἀλλὰ μὴ δὲν τὴν ἐνέπαιξεν εἰκοσάκις μέχρι τοῦδε ἡ Ἑσμέα, ἀφ' ὅτου δὲν εἶνε πλέον παιδίον!

Ἄ Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὸν Λόρδον Λανδοῦδαν.

Ἐγνωεῖς ὅτι τὰ πράγματα κατήντησαν σπουδαῖα μετὰ τὸν Ῥ. . . . ;

Ἄ Λόρδος Λανδοῦδαν πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Δυνατὸν Ἠπατήθην κατ' ἀρχὰς, ἀλλὰ σήμερον ἀρχίζω νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ Λαίδη Καίρνουραθ δὲν εἶχε τόσον ἄδικον. Ἴσως ὅμως, τὸ κάτω κάτω, εἶνε καὶ ἀπλῆ ἰδιοτροπία τῆς Ἑσμέας, ἥτις ἄλλο ἀποτέλεσμα δὲν θὰ ἔχη εἰμὴ τὴν ζωγράφῃν τῆς εἰκόνας τῆς. Διατί ν' ἀναμιχθῶμεν ἡμεῖς; Ἀπεπειράθην νὰ τῆς εἶπω κἄτι σήμερον τὸ πρωτὶ, ἀλλὰ μ' ἐκύτταξε κατὰ πρόσωπον, καὶ μὲ εἶπε παραδόξως μειδιῶσα: «Μία εἰκὼν εἶνε καλλιτέρα ἀπὸ μίαν φωτογραφίαν, τὴν ὅποιαν οἱ φωτογράφοι πωλοῦν, εἴτε ἔχουν εἴτε δὲν ἔχουν τὴν ἀδειαν.» Δὲν ἐφαίνετο κἂν συλλογίζομένη, ὅτι ἡ δύνατο κάλλιστα νὰ ζητήσῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἀπὸ τὸν Βωδρῦ ἢ τὸν Δουράν, καὶ ὅτι τὴν ἔχει κάμει ἡδὴ μυριάκις! Νομίζω ἀληθῶς ὅτι ὁ Ῥέντσος ἔχει ἐπ' αὐτῆς μεγάλην ἐπιρροήν. Ἐπαυσε νὰ βοστρυχίζῃ τὴν κόμην τῆς, ἢ νὰ τὴν κόπτῃ ἐμπρὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου. Παρεδέχθη φορέματα ἀπλᾶ, καὶ ὡς μόνον κόσμημά τῆς πόρπας ζώνης

ἐκ χρυσοῦ ἢ ὑέλου, κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον. Εἶνε συρμὸς αἰσθητικὸς αὐτός; Ἠρώτησα μίαν ἡμέραν τὴν Ἐρμιόνην ἐκείνη δὲ μ' ἀπήντησε: Αἰσθητικὸς; Τυφλὸς εἶσθε; εἶνε ὁ Ῥέντσος καί τίποτε ἄλλο! Ἔστειλε μερικὰ ἰχθυογραφημάτων του εἰς τὸν Βόρθ, ὡς ὑποδείγματα. Ἡ Ἐσμέα ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν αἰσθητικὴν θέλει μόνον ν' ἀρέσῃ εἰς τὸν ξένον της. Δὲν τὸ ἤξεύρατε; Τὸ ἤξευρα δυστυχῶς! Ἠξεύρω δ' ἐπίσης ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπρεπε νὰ φύγῃ. Δὲν βλέπω ὅμως, μὰ τὴν ἀλήθειαν, διατὶ θ' ἀπεφάσιζε νὰ τὸ κάμῃ, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Τὴν ἀγαπᾶ δὲ, ἄλλως, δι' ἀγνωστάτου ἔρωτος. Αὐτὸς μόνος δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη τὸ πάθος του. Τὸ πρᾶγμα ὅμως ὑπάρχει· καὶ ἀφοῦ ἡ Ἐσμέα τοῦ φέρεται μὲ τόσῃ φιλοφροσύνῃ καὶ τόσῃ μαγευτικῇ περιποιητικότητι, διατὶ νὰ παραιτηθῇ αὐθορμητῶς αὐτῆς τῆς εὐτυχίας;

Ἐ Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὸν Λόρδον Λανδοῦδον.

Ἠξεύρεις, ὡς ἐγώ, ὅτι εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἰς ἄνθρωπος πτωχὸς ἀλλὰ τίμιος — καὶ πιστεύω ὅτι εἶνε τίμιος — δὲν διατάζει ν' ἀποσυρθῇ. Συμφωνῶ οὐχ ἦττον, ὅτι ὁ πειρασμὸς εἶνε τρομερὸς, ἂν βλέπῃ ὅτι ἐξασκεῖ ἀληθῶς ἐπ' αὐτῆς ἐπιβρόχῃ τινα. Ὅλ' αὐτὰ μοῦ φαίνονται τόσον παράδοξα, ὥστε νομίζω ὅτι ὄνειρεύομαι. Τί συλλογίζεται αὐτὴ νὰ κάμῃ; Δὲν πιστεύω, νὰ τὸν νυμφευθῇ. Δὲν ἔχει λεπτὸν, οὐδὲ ὄνομα καλόν.

Ἐ Ο Λόρδος Λανδοῦδον πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Δὲν δύναμαι, ἐννοεῖται, νὰ τῆς εἴπω τίποτε περὶ τῆς διαγωγῆς της· ἀλλὰ τὴν νομίζω ἰκανὴν νὰ κάμῃ ὅ,τι εἰξεύρεις, ἔστω καὶ μόνον διὰ νὰ συγχύσῃ τὴν Λαίδην Καίρνοουαθ, καὶ εἰς τὸ πείσμα μᾶς ὄλων. Εἶνε κυρία τῶν πράξεών της, τὸ γνωρίζεις· εἶνε δὲ περιστάσις, καθ' ἣν εἶνε ἀδύνατος ἡ παρέμβασις τῶν δικαστηρίων ἀρχίζω, σ' ἐξομολογοῦμαι, νὰ χάνω τὴν ὑπομονήν, καὶ βαρυνθεὶς, πηγαίνω νὰ κυνηγήσω ἄρκτους εἰς τὴν Στυρίαν μὲ τὸν Χοενλόε. Ἄμα μείνῃ ἐλευθέρᾳ, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἐννοήσῃ μόνη της τὴν ἀνοησίαν της. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντιλογίας, τὴν ὅποιαν ἔχει ἔμφυτον, εἶνε, βεβαιώσου, τὸ κύριον ἐλαττήριον τῆς διαγωγῆς της. Μὴν ὑποθέσῃς ἐν τούτοις, ὅτι εἶνε ἀκόμη τίποτε ἀποφασισμένον. Εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν αἰωνίαν ἐκείνην προσωπογραφίαν της, ἣτις θὰ γείνη ἀναντιρρήτως ἐν ἔργον πολὺ εὐμορφον. Τὰ ὑπόχρυσά καὶ πορφυρὰ ὑφάσματα εἶνε ἀπεικονισμένα θαυμάσια. Ἀναντιρρήτως ἤξευρες τί ἐξέλεγες, ὅτε τὸν ἔστειλες ἐδῶ. Ἡ Ἐρμιονὴ καὶ ὁ Ἰάκωβος εἶνε ἠρῶθωνισμένοι, καὶ ὁ γάμος των γίνεται μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα. Ὅλοι ἐδῶ τὸ κατεχάρησαν. «Αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ νὰ μοῦ χαλάσῃ τὴν ὄρεξιν, μ' ἔλεγεν ἐσχάτως ἡ Ἐσμέα. — Τὸ πιστεύω!» τῆς ἀπήντησα. Ὅταν ἐπιβιβάσθῃ εἰς

πλοῖον ἀγαπᾶ τὴν τεταραγμένην θάλασσαν καὶ τοὺς σφοδροὺς ἀνέμους. Ἄν ἐρωτευθῇ σπουδαίως τὸν βρωμαῖον, θὰ τὸ κάμῃ βεβαίως ἀπὸ πνεῦμα ἀντιλογίας.

[Ἐπεται συνέχεια]

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΟΡΔΩΝ

Α'.

Μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Γόρδωνος διῆλθον θελκτικωτάτας ἡμέρας συμπλέων περὶ τὸ τέλος Ἰανουαρίου 1880.

Ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἶχον περιέλθει τὴν Συρίαν ἀπὸ τῆς Βααλμπέκ μέχρι τῆς Ἐλ-Καντάρας ἐπὶ τῆς διώρυγος, καὶ τῆς Κάτω Αἰγύπτου, εὐδαιμονεστάτης τότε καὶ ἀληθοῦς κήπου τῆς Ἐδέμ. Οὐδέποτε ἀπέλιπον τὴν Ἀνατολὴν ἄνευ λύπης, τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην ἐπιβιβαζόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας ὅπως μεταβῶ εἰς Νεάπολιν πλείονα τοῦ συνήθους ἡσθαπόλην μελαγχολίαν· ἐπὶ τῆς πρῆμνης τοῦ ἀτμοπλοίου καθήμενος δὲν ἠδυνάμην ν' ἀποσπάσω τὰ βλέμματά μου ἀπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς ἐκείνης ἀκτῆς, ἐφ' ἧς ὑπὸ τὸν θερμὸν ἥλιον ἀνάπλωες ζωῆς ἐξετείνεται ἡ εὐρυτάτη πόλις ἣν ἐδημιούργησε τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα, καὶ ἦτις ἀπὸ δισχιλίων ἐτῶν παρέμεινεν ἑλληνική. Αἱ περίκομποι οἰκίαι τῆς εὐρωπαϊκῆς συνοικίας ἀπῆστραπτον ὑπὸ τῶν φλογερῶν ἀκτίνων περιλουόμεναι, ἑκατοντάδες δὲ λέμβων ἐλαφρῶν καὶ μεστῶν θορύβου ὡς πτερωταὶ διέσχιζον τὰ κυανὰ τοῦ ὄρου ὕδατα. Τίς θὰ ἔλεγε τότε ὅτι μετὰ τρία ἔτη ἡ μανία συρφετοῦ στρατιωτῶν καὶ ὄχλου ὁμοίως ἀγρίου θὰ μετέβαλλε τὸ μνημεῖον ἐκεῖνο τῆς δόξης καὶ τῆς ἐργασίας εἰς φρικῶδες ἐρείπιον;

Τὴν τελευταίαν στιγμὴν, ἐνῶ τὸ ἀτμόπλοιο ἀνείλκυε τὴν ἀγκυραν εἰδομεν ἐν κατὰ δὲ ἰσχυρᾶς κωπηλασίας διευθυνόμενον πρὸς ἡμᾶς καὶ μετ' ὀλίγον προσπελάσαν. — Ὁ Γόρδων πασσᾶς! ἀνέκραξαν οἱ παρακαθήμενοι, μετὰ μίαν δὲ στιγμὴν ὁ στρατηγὸς ἀνεπήδησεν εἰς τὸ κατὰστρωμα. Ἄφεις τὸ θέαμα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐθεώρουν τὸν περιώνυμον νικητὴν τῶν Ταί-Πίγγ ὅστις ἐπλησίασε πρὸς τὸν ὄμιλον ἡμῶν. Ἦτο τότε ἀνὴρ τεσσαρακοντούτης περιπίου, μέτριος τὸ ἀνάστημα, ἰσχυρότατος, ἀνήσυχος τὸ ἦθος, ὀφθαλμοῦς ἔχων γλυκεῖς, καὶ βλέμμα ἀόριστον ὡς βεβουθισμένον εἰς τὸν μακρορυσμένον τῶν σκέψεων κόσμον, χρῶμα δ' ἔχων ὡς ὀπτῆς πλίνθου ὅπερ λαμβάνουσιν οἱ Ἄγγλοι ὁπότεν αὐτοὺς τῶν Τροπικῶν ὁ ἥλιος. Ἐφαίνετο συγχρόνως, ὡς καὶ πράγματι ἦτο, λίαν κεκοπιακῶς καὶ λίαν ἐξωργισμένους. Τινὲς ἐν Καίρῳ συναντήσαντες αὐτὸν ἐπλησίασαν μετ' ἐνδείξεων σεβασμοῦ. Ἄλλὰ ψυχρῶς ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ στρέψας τὰ νῶτα ἤρξατο νὰ διασκελιζῇ τὸ κατὰστρωμα καπνί-